

Sic enim censeat, oportunitatis e

Posted on Thursday, Feb 3, 2022

Sic enim censeat, oportunitatis esse beate vivere.

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Quam ob rem tandem, inquit, non satisfacit? Duo Reges: constructio interrete. Mihi quidem Antiochum, quem audis, satis belle videris attendere. Illa sunt similia: hebes acies est cuius oculorum, corpore alius senescit; Itaque nostrum est-quod nostrum dico, artis est-ad ea principia, quae accepimus. Duo enim genera quae erant, fecit tria.

Tum ille: Tu autem cum ipse tantum librorum habeas, quos hic tandem requiris? Vide ne ista sint Manliana vestra aut maiora etiam, si imperes quod facere non possim. Omnia contraria, quos etiam insanos esse vultis. Aliter homines, aliter philosophos loqui putas oportere? Ne amores quidem sanctos a sapiente alienos esse arbitrantur.

Bona autem corporis huic sunt, quod posterius posui, similia. Ex quo, id quod omnes expetunt, beate vivendi ratio inveniri et comparari potest. **Quare attende, quaeso.** Igitur ne dolorem quidem. Certe nihil nisi quod possit ipsum propter se iure laudari. **Eaedem res maneant alio modo.** Quis suae urbis conservatorem Codrum, quis Erechthei filias non maxime laudat? Tum mihi Piso: Quid ergo? Sed in rebus apertissimis nimium longi sumus. Sic, et quidem diligentius saepiusque ista loquemur inter nos agemusque communiter.

Nosti, credo, illud: Nemo pius est, qui pietatem-;

Quis, quaeso, illum negat et bonum virum et comem et humanum fuisse? Sin te auctoritas commovebat, nobisne omnibus et Platoni ipsi nescio quem illum anteponebas? Videmus igitur ut conquiescere ne infantes quidem possint. Sed in rebus apertissimis nimium longi sumus. Huius ego nunc auctoritatem sequens idem faciam. Nonne videmus quanta perturbatio rerum omnium consequatur, quanta confusio? Mihi autem nihil tam perspicuum videtur, quam has sententias eorum

philosophorum re inter se magis quam verbis dissidere; *Easdemne res?* Nemo nostrum istius generis asotos iucunde putat vivere. Certe nihil nisi quod possit ipsum propter se iure laudari.

Summus dolor plures dies manere non potest? Aut unde est hoc contritum vetustate proverbium: quicum in tenebris? Haec et tu ita posuisti, et verba vestra sunt. *Memini vero, inquam;* iam quae corporis sunt, ea nec auctoritatem cum animi partibus, comparandam et cognitionem habent faciliorem. Iam contemni non poteris. Potius inflamat, ut coercendi magis quam dedocendi esse videantur. Ne in odium veniam, si amicum destitero tueri. Philosophi autem in suis lectulis plerumque moriuntur.

Beatus sibi videtur esse moriens. Hoc est non modo cor non habere, sed ne palatum quidem. Maximas vero virtutes iacere omnis necesse est voluptate dominante. Illud quaero, quid ei, qui in voluptate summum bonum ponat, consentaneum sit dicere. Virtutis, magnitudinis animi, patientiae, fortitudinis fomentis dolor mitigari solet. Sed quia studebat laudi et dignitati, multum in virtute processerat. Hoc etsi multimodis reprehendi potest, tamen accipio, quod dant.

Qui autem diffidet perpetuitati bonorum suorum, timeat necesse est, ne aliquando amissis illis sit miser. Si longus, levis; **Hoc etsi multimodis reprehendi potest, tamen accipio, quod dant.** Minime vero probatur huic disciplinae, de qua loquor, aut iustitiam aut amicitiam propter utilitates adscisci aut probari. Ita relinquet duas, de quibus etiam atque etiam consideret. Virtutis, magnitudinis animi, patientiae, fortitudinis fomentis dolor mitigari solet.

Sed ille, ut dixi, vitiose. Tamen a proposito, inquam, aberramus. Ita ne hoc quidem modo paria peccata sunt. Suam denique cuique naturam esse ad vivendum ducem. Praeclare Laelius, et recte sofñw, illudque vere: O Publi, o gurges, Galloni! es homo miser, inquit. Vide igitur ne non debeas verbis nostris uti, sentiis tuis. Quaerimus enim finem bonorum. Et harum quidem rerum facilis est et expedita distinctio.